

FIL DIRECTE

Notícies en línia

SPC Sindicat de Periodistes de Catalunya

Número 33 / Primera quinzena de gener de 2004

Sumari

La secció sindical de l'SPC a TV3 recorda als grups polítics del nou govern català els seus compromisos electorals»

La complicada tasca per a les periodistes de conciliar la vida laboral i la familiar»

Unes 300 persones assisteixen a la festa del X aniversari de l'SPC»

El 6,5% dels *falsos autònoms* són professionals de la informació»

Tele 5 tanca els seus informatius locals de Catalunya i Madrid i manté només els d'Euskadi»

L'SPC mostra la seva satisfacció per l'indult d'Alí Lmrabet»

L'SPC saluda la signatura del I Conveni col·lectiu del teatre català»

El comitè d'empresa de TVE a Balears demana la dimissió del director del centre»

La TV de Polanco despatxa treballadors per convocar eleccions sindicals 9 »

Un jutge de Granada reconeix la relació laboral d'un col·laborador del diari *Ideal*»

La FeSP celebra que la Llei d'enjudiciament civil deixi d'amenaçar les llibertats de premsa i d'expressió»

La revista canària *Cuadernos del Sureste* condemnada a pagar 9.000 euros a un secretari municipal»

Dos anys després de forçar el tancament de *La Realidad*, el PP persegueix ara el seu director, Patxi Ibarrondo»

La secció sindical de l'SPC a TV3 recorda als grups polítics del nou govern català els seus compromisos electorals

La secció sindical de l'SPC a TV3 s'ha dirigit als partits polítics que conformen el nou govern català per recordar-los els seus compromisos electorals en matèria de gestió dels mitjans públics i en especial pel que fa als seus òrgans de direcció. Per a l'SPC, aquest govern tripartit hauria d'obrir esperances entre els professionals de TV3 i altres mitjans públics que reclamem des de fa molts anys uns mitjans públics independents, plurals i desgovernamentalitzats. PSC-CpC, ERC i ICV-EUiA han estat les úniques formacions polítiques que han respost positivament a la crida dels professionals per un canvi de model dels mitjans audiovisuals públics: reforma de la Llei de la CCRTV, elaboració d'una Llei de l'audiovisual catalana, reforma de l'elecció dels òrgans rectors dels mitjans... Tant és així, que els tres grups han incorporat aquest nou model al seu programa de govern on manifesten la intenció de "blindar la seva independència i professionalitat (de la CCRTV) i la dels seus mitjans respecte al govern".

Per ser coherents i fer creïbles aquests objectius, i abans d'entrar en aquestes reformes legislatives, creiem que són molt importants les primeres decisions i els primers gestos. Per això, demanem al nou govern el nomenament com a nou director general de la CCRTV d'una persona de perfil nítidament independent i professional, amb el màxim consens polític, si és possible fins i tot de la nova oposició. Fóra bo també que, mentre no tinguem una nova llei de la CCRTV, el nou consell d'administració reflectís en la seva composició un caràcter més professional i menys de quota política que els anteriors.

Com en altres empreses públiques, presumiblement també a TV3 i a la CCRTV hi haurà canvis als equips directius i de càrrecs intermedis. Amb relació a aquests canvis, alguns d'ells absolutament necessaris, reclamem que es facin amb els mateixos criteris de professionalitat i independència. Per això, tot i que no rebutgem l'arribada de professionals de fora de TVC, veuríem molt negativament un desembarcament massiu de càrrecs d'altres mitjans públics o privats com els que han sonat històricament i recentment, molt marcats pels seus perfils partidistes. Creiem que dins dels mateixos mitjans de la CCRTV hi ha professionals suficientment preparats per dirigir aquesta nova etapa amb els criteris ja esmentats de professionalitat, independència i pluralitat política i social. En una televisió pública

catalana independent, objectiva i desgovernamentalitzada hi cabem tots. No volem caceres de bruixes, ni desembarcaments, ni cementiris d'elefants com els que hem vist en altres mitjans públics estatals i autonòmics quan han canviat les majories de govern.

No volem un canvi del control partidista dels mitjans públics. No volem un canvi de directius fidels a un partit per d'altres fidels a altres partits. Volem que, definitivament, aquest sigui un país equiparable a les democràcies europees més avançades, on els mitjans de comunicació públics són de la societat i no del govern, es dirigeixen amb criteris professionals i respecten la pluralitat política i social del país al qual serveixen. Catalunya obre una nova etapa i amb ella també la CCRTV. Com qualsevol govern, aquest ha de rebre un marge de confiança, i més tenint en compte que les seves declaracions d'intencions recullen els nostres objectius històrics. Al nou govern li demanem que no defraudi les esperances dels professionals i les d'una societat que aspira a un millor servei de televisió pública.

En la mateixa línia, la secretaria de Mitjans Públics de l'SPC s'ha adreçat també a tots els grups parlamentaris amb representació al Parlament de Catalunya per recordar-los, amb relació a la propera renovació dels membres del consell d'administració de la CCRTV, que la Llei de creació de la corporació, de 1983, estableix, a la seva secció tercera, article 4t, el següent: "El Consell d'Administració es compon de 12 membres, elegits pel Parlament mitjançant majoria de 2/3, entre persones de rellevants mèrits professionals". A l'escrit es mostrava la confiança que "a l'hora d'elegir els candidats del vostre grup tingueu en compte aquesta consideració, reclamada per la Llei, per sobre d'altres criteris no contemplats per aquesta, tot i que desafortunadament la tradició fins ara ha estat la de donar prioritat a l'afinitat política, de manera que els consells s'han convertit en una reproducció de les comissions de control parlamentari de la CCRTV". Es reclamava també que es tingués el mateix criteri en la renovació dels membres del consell assessor d'RTVE a Catalunya. «

La complicada tasca per a les periodistes de conciliar la vida laboral i la familiar

Un total de 98 dones periodistes catalanes han contestat l'enquesta feta per la secretaria de la Dona de l'SPC per determinar les dificultats que tenen les informadores per

conciliar la vida laboral i professional. Els resultats de la consulta, que ha comptat amb la col·laboració de l'Institut Català de la Dona (ICD), es van presentar el 16 de desembre passat a la seu del Col·legi de Periodistes de Catalunya. El perfil majoritari és el d'una periodista jove, d'entre 25 i 40 anys (64%), que viu en parella (61%), amb pocs fills, (més de la meitat no en té cap (55) i de la resta, 43, la major part només en té un) i amb contracte fix (75%). Sobre aquest darrer punt, cal tenir en compte que l'enquesta s'ha fet arribar principalment a periodistes que treballen en plantilla d'empreses de comunicació i a les dificultats per accedir al col·lectiu de col·laboradores i *free-lances* ja que no són a les redaccions dels mitjans. Una altra dada a destacar és que el 64% de les enquestades no coneix la Llei de Conciliació de la vida laboral i familiar i que aquest mateix percentatge de dones tampoc estan afiliades a cap sindicat. L'informe complet sobre els resultats de l'enquesta es poden consultar a la web del Sindicat o directament a través de l'adreça:

<http://www.sindicat.org/spc/estudidona2003.pdf> «

Unes 300 persones assisteixen a la festa del X aniversari de l'SPC

Prop de 300 persones van assistir el 15 de desembre passat a la festa del X aniversari del Sindicat de Periodistes de Catalunya, que va tenir lloc a la sala Luz de Gas, de Barcelona. La celebració culminava el seguit d'actes desenvolupats per l'SPC per commemorar els deu anys d'existència. La festa va comptar amb el suport de la Plataforma Cultura i Espectacles contra la Guerra, de la qual forma part el Sindicat. La vetllada va estar amenitzada pel grup *Hotel Cochambre* i va comptar també amb la participació de membres de la Plataforma que van portar a l'escenari *Paraules contra la guerra*. L'actor Arnau Vilardebó va contribuir amb una peça del seu peculiar repertori de columnes de diari convertides en cançó respectant el text original íntegre. També van col·laborar a la festa el grup teatral que està posant en escena *Historias de la puta mili*, que van interpretar una de les parts de l'obra.

Per tancar l'acte, van intervenir el president de l'SPC, Dardo Gómez, i el secretari general de la FeSP i primer president del Sindicat, Enric Bastardes, que van recordar la trajectòria de l'organització en la lluita contra la precarietat laboral i professional dels periodistes com també el paper del Sindicat com a garant del dret a la informació de la ciutadania. «

El 6,5% dels *falsos autònoms* són professionals de la informació

Els professionals de la informació, periodistes i reporters gràfics bàsicament, són el tercer col·lectiu més nombrós entre els *falsos autònoms*, segons ha afirmat el Coordinador General de l'Associació de Treballadors Autònoms (ATA), Lorenzo Amor. Segons les dades d'aquesta entitat, el nombre de "falsos emprenedors que cotitzen en el Règim Especial de Treballadors Autònoms (RETA) és de 137.744, el 5,01% del total d'afiliats".

Segons Amor, un *fals autònom* és la persona que cotitza en el RETA sense tenir capacitat per organitzar la seva feina, ja que és l'empresa per a la qual treballa la que li marca. El col·lectiu més nombrós de *falsos autònoms* és el dels repartidors de mercaderies i missatgeries (24.656 persones, 17,9% del total), seguit dels agents comercials, immobiliaris i d'assegurances (13.499, el 9,8%). El sector de la comunicació ocupa el tercer lloc amb 8.953 persones (6,5%) que es poden considerar *falsos autònoms*. Amor ha convidat la Inspecció de Treball a acabar amb la pràctica d'algunes empreses d'encobrir les relacions laborals assalariades com a purament mercantils. L'SPC se suma a aquesta petició. «

Tele 5 tanca els seus informatius locals de Catalunya i Madrid i manté només els d'Euskadi

Tele 5 ha decidit tancar els seus informatius locals de Catalunya i Madrid (sis minuts i mig de desconexió territorial en el noticiari del migdia) i manté només, com a mínim de manera temporal, el d'Euskadi. La decisió ha estat justificada pel director d'Informatius, Juan Pedro Valentín, per criteris de rendibilitat dient que "la competència d'una cadena generalista està en la informació nacional d'interès general, que és el que demana el gran públic. No compensa l'esforç ni l'elevat cost de la desconexió". Segons Valentín, la decisió no es deu a mals resultats d'audiència, ja que "els espectadors no canviaven a una altra cadena durant la desconexió", sinó que s'argumenta amb la necessitat "d'optimitzar recursos" per a "nous reptes", com el programa setmanal que presentarà a partir del mes de gener Olga Viza. El tancament local de Madrid i Catalunya afecta una dotzena de periodistes, tant redactors com càmeres, que seran "recol·locats" per desenvolupar altres tasques informatives.

Amb aquesta decisió es tanca l'aposta que Tele 5 va emprendre el 1998, quan van començar les desconexions de 10 minuts a Galícia, València, Andalusia, Euskadi, Catalunya i Madrid. Les tres primeres van ser clausurades tres anys més tard, mentre la resta veia reduït el seu temps a 6,5 minuts. Una altra cadena privada, Antena 3, va retallar a començaments de temporada de 30 a 15 minuts els informatius locals dels seus nou centres territorials. «

L'SPC mostra la seva satisfacció per l'indult d'Alí Lmrabet

El Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC) mostra la seva satisfacció per l'indult del periodista marroquí Alí Lmrabet i d'uns altres cinc professionals més que havien estat condemnats a diferents penes de presó per les seves informacions. Especialment paradigmàtic és el cas d'Lmrabet, que estava en vaga de fam des del 30 de novembre passat i després d'haver-ne fet una altra durant més d'un mes i mig entre els mesos de maig i juny de l'any passat.

La decisió de Mohamed VI és resultat de les pressions exercides per col·lectius professionals i de defensors dels drets humans que han denunciat reiteradament la injustícia de la condemna i empresonament del periodista marroquí, totalment inadmissibles en un règim que pretengui ser considerat democràtic. L'SPC ha participat d'aquestes lluites i celebra l'alliberament d'Alí, al qual felicita obertament per la dignitat del seu combat en defensa de la llibertat d'expressió dels periodistes del marroquí del dret de la ciutadania a rebre una informació plural i veraç. Considerem igualment que aquest fet ha de ser aprofitat pel govern marroquí per abolir les lleis vigents que permeten la persecució de les persones pel simple fet d'expressar lliurement les seves opinions.

L'SPC deplora que per arribar a aquest punt, Lmrabet hagi hagut de posar la seva vida en greu perill ja que les dues vagues de fam dutes a terme han deteriorat força el seu estat de salut. Per això, enviem al col·lega Alí i als seus parents i amics més pròxims una abraçada fraternal en aquest moment de recuperació de la llibertat. «

L'SPC saluda la signatura del I Conveni col·lectiu del teatre català

El 22 de desembre passat, el Teatre Romea de Barcelona va ser testimoni de la signatura del I Conveni col·lectiu dels

actors i actrius de teatre de Catalunya. L'acord ha posat fi a més de tres anys de negociacions entre l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya (AADPC) i els sindicats amb les diferents organitzacions patronals del sector i ha servit per establir uns mínims en les relacions contractuals a les sales teatrals de Catalunya. El Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC), que comparteix amb l'AADPC diversos àmbits de treball comú (com la Plataforma Cultura i Espectacles contra la Guerra), saluda aquest pacte i confia que serveixi per normalitzar una activitat tan valuosa com el teatre. Al mateix temps, l'SPC recorda que tots els intents fets per regular el sector de la comunicació han estat infructuosos perquè han topat amb la negativa de l'actual majoria parlamentària al Congrés de Diputats que ha rebutjat totes les iniciatives presentades. «

El comitè d'empresa de TVE a Balears demana la dimissió del director del centre

A petició del director de Centres Territorials de TVE, Angel Urrezieta, es va dur a terme una reunió en la qual van participar el comitè d'empresa de TVE a Balears, el director del centre, Vicente Enguídanos, i el director de Centres Territorials, Angel Urrezieta. L'únic punt de l'ordre del dia: la petició, per tercera vegada, per part del comitè d'empresa, que Vicente Enguídanos sigui destituït. L'origen de la situació plantejada és resultat de la negativa del responsable del centre a enviar un equip a cobrir una conferència que el president autonòmic, Jaume Matas, havia de donar a la Universitat de les Illes Balears el 15 de desembre passat, davant la possibilitat que la presència d'un grup d'estudiants alterés el desenvolupament de l'acte.

El comitè d'empresa va informar el director de Centres Territorials que "els treballadors de totes les seccions estan cansats de les constants ingerències de Vicente Enguídanos en temes que, a més a més, ignora". La censura i la manipulació informativa continuen des de les primeres denúncies, fetes des del començament del seu mandat. El darrer cas és la conferència esmentada, en la qual, tal com van explicar la pràctica totalitat dels mitjans de comunicació, Matas va ser escridassat pels estudiants. El comitè d'empresa afirmava en una nota pública que "és una censura que ens remunta a l'etapa preconstitucional, intolerable i impròpia en una televisió pública". Vicente Enguídanos es va reafirmar en la censura que va exercir dient que ho va fer per evitar que la violència utilitzés la TV pública per atemptar contra la democràcia.

El director de Centres Territorials, Angel Urreztieta, no es va pronunciar sobre aquest fet. Va opinar que el contingut dels informatius no és tema de la competència del comitè d'empresa, i que la difusió d'un comunicat demanant la destitució del director, Vicente Enguídanos suposava polititzar el conflicte i desprestigiar TVE en benefici de la competència dels mitjans de comunicació privats. El comitè d'empresa va replicar dient que el contingut dels informatius és un tema que ens preocupa perquè la censura informativa és un atemptat contra l'article 20 de la Constitució i contra l'Estatut d'RTVE, que garanteix el dret dels ciutadans, i el deure d'RTVE, a una informació veraç. Que una televisió pública censurada i manipulada perd la seva raó de ser i posa en perill els llocs de treball. Afegim que amb la difusió del conflicte lluitàvem per aquest dret i que qui desprestigia RTVE és qui la manipula, no qui la defensa davant la manipulació. «

La TV de Polanco despatxa treballadors per convocar eleccions sindicals

El Sindicat de Periodistes d'Andalusia (SPA) i el conjunt de membres de la Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP) denuncien que l'empresa Localia ha acomiadat a Antequera el 50% de la plantilla davant la imminència de les eleccions sindicals. Els comicis s'havien de celebrar el 22 de desembre passat, després de la corresponent constitució de la mesa electoral, el 19 de desembre. Es dona la circumstància que entre les persones despatxades hi ha el candidat de l'SPA, el president de la mesa electoral i el secretari. El 94% de les accions de Telecomunicaciones Antequera, nom amb què està registrat el mitjà, corresponen a Localia, i el 6% restant a l'Ajuntament. L'empresa s'ha mantingut en la darrera dècada com a única televisió local del municipi, va ser adquirida per Localia a inicis d'aquest any i està sense conveni col·lectiu.

En el darrer mes, la plantilla original, de deu persones, s'ha vist reduïda a la meitat a conseqüència de cinc acomiadaments, quatre d'aquests d'afiliats a l'SPA. El 19 de novembre, data del preavis preelectoral, es va produir el primer, que va afectar un membre del sindicat, que ha presentat demanda a l'empresa per acomiadament improcedent davant les falsedats al·legades per suspendre la relació laboral. Aquesta inicial maniobra intimidatòria contra la plantilla es va veure reforçada el dijous 18 de desembre per la comunicació de la resolució del contracte de la fins fa poc delegada sindical de l'SPA a l'empresa. En

efecte, la representació de la secció sindical havia passat al treballador que el divendres (19 de desembre) va presentar la seva candidatura a les eleccions. Des del moment en què va comunicar a l'empresa la seva condició de nou delegat sindical, va ser assetjat i amenaçat amb l'acomiadament. El mateix divendres, de manera simultània a la presentació de la seva candidatura davant la mesa electoral, li va ser lliurada la carta que materialitzava les amenaces rebudes, sense haver estat advertit prèviament de la finalització del seu contracte.

Anteriorment, però, l'empresa havia incomplert tots els terminis legals per comunicar als treballadors corresponents que havien de constituir la mesa electoral i per facilitar-los el cens laboral, que a més a més es va negar reiteradament a lliurar als sindicats presents a la constitució de la mesa. Després de l'acomiadament del candidat de l'SPA, va arribar el torn de dos companys més, un d'ells també membre del sindicat. Cal destacar també que la fins ara delegada de personal, igualment de l'SPA, està de baixa des de la primavera passada per depressió. Els serveis jurídics de l'SPA estudien en aquests moments totes les vies legals que emparin aquests treballadors, com també totes les que sancionen expressament els atemptats contra l'exercici de la llibertat sindical i els drets que aquesta reconeix.

Actualment, Localia manté a Antequera tan sols un redactor i un càmera, que cobreixen la comarca més extensa de la província de Màlaga, formada per una vintena de municipis. A Màlaga s'han produït també diversos acomiadaments i no es descarta que aquestes mesures s'estenguin a la resta de centres de treball de Localia en aquesta província. «

Un jutge de Granada reconeix la relació laboral d'un col·laborador del diari *Ideal*

El jutjat social número 7 de Granada ha reconegut la relació laboral d'un col·laborador del diari *Ideal*, en haver declarat acomiadament improcedent. Es tracta d'una sentència que estableix un precedent important, ja que obliga l'empresa Corporación de Medios de Andalucía S.A. a indemnitzar-lo o a readmetre'l amb igualtat de condicions que la resta de la plantilla. La resolució judicial afirma que la situació del col·laborador, que treballava de fotògraf, no era d'arrendament de serveis sinó un vincle laboral, perquè hi havia una relació de dependència, en realitzar la seva activitat productiva dins de l'àmbit d'organització de l'empresa.

El demandant, que va treballar per al rotatiu granadí en successius períodes des del juliol de 2000 fins al maig de 2003, unes vegades amb contracte d'interinitat i d'altres com a col·laborador sense contracte, va presentar una demanda per acomiadament el mes de juny passat, un cop l'editora de *l'ideal* va prescindir dels seus serveis. La sentència entra en el fons de la qüestió de la figura del col·laborador i estableix que la situació del fotògraf demandant era "incompatible amb la del treballador autònom", ja que "la seva feina era supervisada pel seu cap immediat (...), que era qui decidia quines fotos es publicaven i quines altres no, per a la qual cosa, directament i sense necessitar el consentiment de l'actor, els resultats fotogràfics passaven a l'empresa". Assenyala també la resolució judicial que era l'empresa la que li indicava la nit anterior el dia, lloc, hora i acte que hauria de cobrir, "sense que l'actor tingués autonomia per decidir el contrari". Per aquestes coses, el jutge estima que no hi ha "prestació de serveis d'un col·laborador", com entenia l'empresa, sinó "una relació laboral".

La resolució judicial considera que els contractes de caràcter temporal per interinitat que el redactor gràfic va signar no tenen cap valor, com tampoc les liquidacions signades, ja que havia adquirit amb anterioritat la condició de treballador de plantilla, pel fet d'haver treballat sense contracte, en situació de frau de llei. Les signatures -diu la sentència- dels contractes de caràcter temporal per interinitat, "suposaven una renúncia a un dret ja adquirit, fet expressament prohibit per l'article 3.5 de l'Estatut dels treballadors, per la qual cosa era de caire fraudulent, en posar fi a una relació laboral de caràcter indefinit ja iniciada".

En conseqüència, la sentència estima la reclamació plantejada per la part demandant, declara acomiadament improcedent, i obliga Corporación de Medios de Andalucía S.A. a indemnitzar el treballador amb 23.146 euros i a pagar-li els salaris de tramitació des de la data de l'acomiadament -maig de 2003- fins a la notificació de la sentència: 10 de desembre de 2003. La resolució judicial reconeix també al treballador la mateixa categoria laboral i els mateixos drets, -pagues extres, antiguitat i plus de lliure disposició-, que el conveni col·lectiu estableix per al conjunt de la plantilla. «

La FeSP celebra que la Llei d'enjudiciament civil deixi d'amenaçar les llibertats de premsa i d'expressió

La Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP) i l'SPC celebren que el Congrés dels Diputats hagi escoltat les peticions de diferents organitzacions d'informadors, i fins i tot del Defensor del Poble, i hagi acordat modificar la Llei d'enjudiciament civil perquè les condemnes a periodistes o mitjans de comunicació dictades en primera instància no puguin ser executades fins que siguin fermes. Fa ara dos anys, la FeSP va expressar públicament el seu pesar perquè un modest setmanari de Cantàbria, *La Realidad*, es veiés obligat a tancar després de ser condemnat a pagar una indemnització de 120.000 euros (vint milions de pessetes) i gairebé 40.000 més en concepte d'interessos i costes, per haver publicat uns comentaris crítics sobre Carlos Sáiz Martínez, secretari general del PP d'aquesta comunitat autònoma.

Un any més tard, l'Audiència Provincial de Cantàbria va rebaixar aquesta indemnització a 12.020 euros (dos milions de pessetes), però ja era massa tard: el setmanari esmentat havia hagut de tancar, la qual cosa va costar la feina a 30 professionals de la informació, perquè va ser asfixiat econòmicament quan el dirigent del PP càntabre va exigir que s'executés provisionalment la sentència dictada per una jutgessa de Primera Instància. El setmanari *El Siglo*, i també el portal d'Internet *Micanao.com* i Telemadrid, aquests dos darrers de manera conjunta, han passat per una situació similar, encara que van poder fer front a la sentència sense haver de tancar.

En tots aquests casos la FeSP va reclamar la modificació de la Llei d'enjudiciament civil, perquè un dret fonamental com és la llibertat d'expressió no es veiés afectat per l'execució d'unes sentències que, en no ser fermes, podien ser modificades posteriorment, com ha passat amb *La Realidad*. La FeSP lamenta que la possibilitat legal d'executar sentències no fermes hagi estat aprofitada per algunes persones per perjudicar mitjans de comunicació i la llibertat d'expressió. Ara, la FeSP i l'SPC celebren que els diferents grups parlamentaris s'hagin posat d'acord per corregir una situació que era evident que era injusta. «

La revista canària *Cuadernos del Sureste* condemnada a pagar 9.000 euros a un secretari municipal

La revista *Cuadernos del Sureste*, editada al municipi canari d'Arrecife, a l'illa de Lanzarote, i el seu director, Jorge Marsá, han estat condemnats pel Jutjat de Primera

Instància d'Arrecife a pagar una indemnització de 9.000 euros al secretari de l'Ajuntament d'aquesta localitat, Felipe Fernández Camero, per haver vulnerat el dret a l'honor d'aquest càrrec públic. Els fets fan referència a un reportatge publicat per aquesta revista -de periodicitat semestral, en format llibre i que es dedica als treballs d'investigació- que, titulat *El secretario. El quinto poder*, feia referència a les activitats del secretari de l'Ajuntament d'Arrecife, Felipe Fernández, que combinava la seva activitat municipal amb un despatx privat que mantenia obert al marge del seu càrrec públic.

La sentència no qüestiona la veracitat dels fets i només fa referència al fet que l'objectiu és "analitzar el dret a la llibertat d'expressió i el dret a l'honor i determinar quin, entre aquests dos, preval". La resolució considera que el reportatge utilitza expressions inadequades que el converteixen en un article d'opinió. Els responsables de la revista, que han anunciat que recorreran la sentència, asseguren que la resolució judicial "està molt dèbilment argumentada, atès que la jurisprudència que se cita condueix directament a conclusions contràries a les que la sentència obté". El Consell de Redacció de *Cuadernos del Sureste* ha decidit enviar a la Fiscalia Anticorrupció la documentació recopilada sobre les activitats del secretari de l'Ajuntament d'Arrecife.

La sentència complerta, com també el comunicat emès per la revista i tots els antecedents del cas, es poden consultar a la pàgina web de la publicació www.cuadernosdelsureste.com. L'SPC i el conjunt de membres de la Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP) expressen la seva preocupació per la situació que pateixen aquests companys canaris als quals transmeten la seva solidaritat davant d'una situació que afecta de ple la llibertat d'expressió i el dret a la informació de la ciutadania. «

Dos anys després de forçar el tancament de *La Realidad*, el PP persegueix ara el seu director, Patxi Ibarrondo

L'exdirector de la revista càntabra *La Realidad*, Patxi Ibarrondo, s'enfronta a una querella interposada per l'exalcalde de Comillas, Pablo García (PP), per una informació que el setmanari va publicar sobre el desviament a les arques municipals de les despeses de viatges particulars i el cobrament de diverses dietes. García és un dels col·laboradors més pròxims del president del

Partit Popular a Cantàbria, Carlos Sáiz, que és també president de Caja Cantabria i és també qui va impulsar el plet que va acabar forçant la desaparició de la revista. Sáiz va portar als tribunals unes informacions de *La Realidad* sobre uns suposats viatges que el dirigent popular va fer a Suïssa vinculats al finançament del partit. La Llei d'enjudiciament criminal (LEC) vigent en el moment de fer-se pública la primera sentència permetia executar-les en primera instància, tot i que la resolució es pogués recórrer a instàncies judicials superiors. Aquesta possibilitat va permetre als dirigents populars forçar la desaparició de la revista, fet que va passar ara fa dos anys.

No obstant això, el director de la publicació continua essent objecte de la persecució del PP d'aquesta comunitat ja que ha de fer front a la demanda presentada per Pablo García. *La Realidad* té uns seguidors ja que, mentre s'intenta treure de nou el setmanari al mercat, els seus promotors en fan una edició digital on s'expliquen a bastament les circumstàncies del cas (www.otrarealidad.net). Ibarrondo ha assegurat que "ara que ja han tancat la revista, intenten fer-me callar a mi". A la web s'afirma que "el PP continua la cacera al periodista" i s'atribueixen els motius d'aquesta persecució a la informació publicada sobre una polèmica operació urbanística a la Universidad Pontificia.

L'SPC i el conjunt de membres de la Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP) expressen la seva preocupació per aquesta situació i mostren la seva solidaritat amb el periodista, víctima d'un assetjament inadmissible. «

Revisió lingüística: [Traduït \(http://traduit.com\)](http://traduit.com)

Us preguem que, si no voleu rebre aquest butlletí, [respongueu](#) amb "Baixa FIL DIRECTE" a l'Assumpte del missatge.

S I N D I C A T D E P E R I O D I S T E S D E C A T A L U N Y A
Ronda Universitat, 20, 3, 1 08007 Barcelona T: 934 127 763 F: 934 121 273 spc@sindicat.org
Web: <http://sindicat.org>